

Tilkinin En Büyük Hediyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin En Büyük Hediyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Yeşil ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Felix adında küçük bir tilki yaşırdı. Tüyleri parlak kızıl-turuncuydu ve kehribar rengi gözleri merakla parıldardı. Pirinç tokalı, yıpranmış kahverengi bir omuz çantası ve küçük kırmızı bir boyun bağı taşırdı. Her sabah Felix, kıvrımlı patikadan aşağı koşarak en sevdiği arkadaşını, yaşlı meşe ağacının altındaki sıcak yuvasında yaşayan yaşlı bir porsuğu ziyaret ederdi.

Porsuk sıcakkanlı ve bilgeydi; yüzü beyaz çizgiliydi ve minik yuvarlak gözlükler takardı. Her zaman ahşap düğmeli, hardal sarısı örgü bir hırka giyerdi. Güneşli bir sabah Felix onu yamalı bir yorgana sarınmış, eski fotoğraflara gülümseyerek bakarken buldu. "Doğum günüm yaklaşıyor," dedi porsuk yumuşak bir sesle. "Ama telaşa gerek yok." Felix'in kuyruğu sevinçle kıpırdadı. Ne yapması gerektiğini tam olarak biliyordu.

Felix arkadaşı için en mükemmel hediye bulmaya karar verdi. Çantasını omzuna attı ve orman patikasından aşağı yola koyuldu. "Dükkândan alınan bir hediye özel olmalı," diye düşündü. "Parlak bir şey, yeni bir şey!" Patika eğretili otlarının ve çiçeklerin yanından kıvrılıyordu ve Felix'in ucu beyaz, gür kuyruğu heyecanla sallanıyordu. Macerasına başlamak için sabırsızlanıyordu.

İlk dükkân, uzun kulaklı ve yeşil önlüklü tombul bir tavşanın işlettiği küçük bir tezgâhtı. "Hoş geldin, hoş geldin!" diye cıvıladı, kulağının arkasına bir kalem sıkıştırmıştı. Raflarda bal kavanozları, cilalı meşe palamutları ve biblolar sıralanmıştı. Felix baktı da baktı ama hiçbirini içine sinmedi. "Teşekkür ederim," dedi kibarca, "ama bana daha fazlası lazım." Tavşan, burnunu dostça kıpırdatarak onu uğurladı.

Sonra Felix, baykuşun dükkânına gitmek için uzun bir ağaca tırmandı. Baykuş yuvarlak ve tüylüydü; kocaman altın rengi gözleri ve minik mavi bir papyonu vardı. Dükkânı derli topluydu, kitaplar ve kırtasiye ürünleriyle doluydu. "Hediye mi arıyorsun?" diye öttü baykuş, yarım ay gözlüklerini düzelterek. Felix başını salladı. "Sevgili yaşlı arkadaşım için." Baykuş ona güzel defterler ve süslü tüy kalemler gösterdi ama Felix iç çekti. "Bunlar çok güzel ama ona benzemiyor."

Felix daha çok dükkân gezdi. Parlak taşlar ve ipek kurdeleler, tatlı meyveler ve oyma ahşap kuşlar gördü. Her dükkân sahibi nazikti ama her hediye yanlış geliyordu. "Arkadaşımın bibloları ihtiyacı yok," diye mırıldandı Felix, kulakları sarkarak. Yosunlu bir kütüğün üstüne oturup derin derin düşündü. Güneş batmaya başlamış, gökyüzünü pembeye boyamıştı. Ona ne verebilirdi ki?

Otururken Felix, porsukla paylaştıkları bütün maceraları hatırladı. Derede su sıçratmışlar, yaprak kayıklar yapmışlar ve tepeden yıldızları izlemişlerdi. Ateşin başında hikâyeler anlatmışlar ve yabani çilek aramışlardı. "En güzel hediyeler o zamanlardı," diye düşündü Felix. Kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. "Buldum! Anılarımızı saklayan bir şey yapabilirim!"

Felix eve kořtu ve sanat malzemelerini ıkardı. Kâğıt, yapıştırıcı ve renkli kalem kutusunu buldu. Kesti, yapıştırdı, çizdi ve yazdı. El yapımı bir albüm yaptı! Her sayfaya özel bir günün resmini çizdi. Altına küçük hikâyeler yazdı. Çalışırken kuyruęu sallanıyor, kırmızı boyun baęı hopluyordu. Bu hediye kalpten gelecekti.

Felix, yaprak kayık yapıp onun yüzüp gittiği günü çizdi. Porsuğun hardal sarısı hırkasını ve yuvarlak gözlüklerini çizdi. Yamalı yorganı ve sıcacık yuvayı çizdi. İkisinin yıldızları izlediği bir resim ekledi. Her sayfa renk ve sevgiyle doluydu. Felix gece geç saatlere kadar çalıştı, çantası yerde unutulmuştu.

Albüm bitince Felix onu kahverengi kâğıda sarıp bir ip parçasıyla bağladı. Bir kart yazdı: "En sevgili arkadaşıma, tüm sevgimle." Albümü sımsıkı kucakladı. Şimdiye kadar yaptığı en güzel şeydi. Ertesi sabah hızlı hızlı çarpan kalbiyle porsuğun yuvasına doğru yola çıktı.

Porsuk dışarıda oturuyordu, yamalı yorganına sarınmıştı. "Doğum günün kutlu olsun!" diye haykırdı Felix, paketi ona uzatarak. Porsuğun kırışık yüzü yumuşak bir gülümsemeyle aydınlandı. İpi yavaşça çözdü, yaşlı patileri heyecanla titriyordu. Felix neredeyse nefes almadan izledi. Arkadaşı bunu beğenecek miydi?

Porsuk albümü açtı ve ilk sayfayı çevirdi. İkisinin derenin kenarındaki resmini gördü ve gözleri kocaman açıldı. "Ah, Felix!" diye fısıldadı. Bir sayfa daha çevirdi, sonra bir tane daha. Her resim mutlu bir anıyı geri getiriyordu. Porsuğun küçük kara gözleri gözlüklerinin ardında parıldadı. "Bu şimdiye kadarki en güzel hediye," dedi, sesi sevinçle titreyerek.

Felix'in kalbi mutlulukla doldu. "Sana özel bir şey vermek istedim," dedi. "Ama dükkânlarda yoktu." Porsuk yumuşak bir kahkaha attı. "Anladın, Felix. Anıların en büyük hediye olduğunu biliyordun." Albümü hardal sarısı hırkasına bastırdı. "Teşekkür ederim, sevgili arkadaşım. Bunu sonsuza dek saklayacağım."

Porsuk yanındaki yeri okşadı ve Felix oturdu. Birlikte albüme yeniden, sayfa sayfa baktılar. Komik resimlere güldüler, tatlı olanlara iç çektiler. "Yaprak kayığın battığı günü hatırlıyor musun?" diye sordu Felix. "Ve sen dereye düşmüştün!" Porsuk kıkırdadı. "Hepsini hatırlıyorum, Felix. Ve şimdi hepsi bu güzel kitapta."

O günden sonra albüm, porsuğun küçük masasının üstünde durdu, her zaman elinin altında. Arkadaşları ziyarete geldiğinde onlara gururla gösterdi. "Bunu Felix benim için yaptı," derdi, gözleri parlayarak. Ve Felix harika bir ders öğrendi: En anlamlı hediyeler dükkânlardan değil, anlayıştan ve sevgiden doğar. Kalpten gelen hediye, hepsinin en büyüğüdür.

Yeşil ormanda güneş hâlâ yaprakların arasından dans ediyordu ve Felix porsuğu hâlâ her gün ziyaret ediyordu. Dostlukları daha da güçlendi ve maceraları sürdü. Ama el yapımı albüm bir hazine olarak kaldı; arayıp duran, sonunda en mükemmel hediyeyi kendi kalbinde bulan bir tilkinin hatırası. Ve işte bu, hepsinin en büyük hediyesidir.